

Væsentligste ændringer [4-5]

Ny privatvejslov

- **Sproglig modernisering**

F.eks.

- § 3 om lovens anvendelsesområde, der erstatter gældende lovs § 13
- § 12 om vejudlæg på landet, der erstatter gældende lovs § 14,
- Kap. 9 om istandsættelse i by, der erstatter gældende lovs kap. 10,
- § 59 om vejbelysning, der erstatter gældende lovs § 49,
- § 61 om beplantning, der erstatter gældende lovs § 47,
- Kap. 11 om nedlæggelse og omlægning i by, der erstatter gældende lovs kap. 9,

Den gældende lov har ofte givet anledning til tvivl hos borgerne og dermed mange henvendelser til kommunerne om forståelsen, og tvivl hos kommunerne og dermed både mange henvendelser til ministeriet og Vejdirektoratet om forståelsen, men også mange fejl med fornyede behandlinger til følge.

- **Regelforenkling**

Henvisninger til bestemmelser i andre vejlove er erstattet af indarbejdede bestemmelser, f.eks.

- §§ 62- 64, der erstatter gældende lovs henvisning i § 48 til bestemmelser i vejlovens kap. 6,
- §§ 51 og 53, der erstatter gældende lovs henvisninger i § 62, stk. 1, og 3, til vejbidragslovens §§ 11-12 samt § 4, stk. 5,

- **Indsættelse af formålsbestemmelse**

Med bestemmelsen i forslagets § 1 præciseres, hvilke formål, det særligt er hensigten at tilgodese med loven, og dermed hvilke hensyn kommunerne ved brug af loven skal og kan tage.

- **Indsættelse af definitioner af lovens centrale begreber**

Med forslagets § 10 klargøres brugen af begreberne og dermed lovens anvendelsesområde.

- **Modernisering af offentliggørelsesmåder**

Efter forslaget får kommunerne frihed til at vælge, på hvilken måde beslutninger efter loven offentliggøres på, og vil fremover kunne opfylde kravet om offentliggørelse ved offentliggørelse på kommunens hjemmeside.

Efter den gældende lov har offentliggørelse af en række beslutninger i henhold til loven skullet ske i "stedlige blade".

- **De vedligeholdelsespligtige i byområder**

I forslagets § 44 foreslås kredsen af de vedligeholdelsespligtige ændret.

Efter den gældende lov (§ 57) er det ejerne af de ejendomme, der grænser til en privat fællesvej, der skal sørge for at holde vejen i god og forsvarlig stand i forhold til færdsdens art og størrelse, herunder holde vejen forsynet med forsvarligt afløb.

Ejeren af en ejendom, der grænser til en privat fællesvej, er således efter den gældende lov forpligtet til at sørge for at vedligeholde vejen, uanset om han har vejret til den, og kan – hvis han ikke lever op til sin forpligtelse - af kommunen påbydes at sætte en nærmere angiven del af vejen i stand. Derimod vil den pågældende - hvis han ikke har vejret - ikke kunne pålægges nogen del af udgiften, hvis kommunen bestemmer, at vejen skal istandsættes som et samlet arbejde.

Kredsen af vedligeholdelsesforpligtede grundejere er fastlagt ud fra en formodning om, at ejerne af de ejendomme, der grænser til en privat fællesvej, har vejret til den. Den samme formodning må der imidlertid være tale om ved et samlet arbejde. Det forekommer derfor svært at begrunde den forskellige behandling, som de gældende regler anviser i de to situationer.

Derfor foreslås det i § 44, at det er ejerne af de tilgrænsende ejendomme, der skal holde vejen i god og forsvarlig stand, men at ejere, som kan dokumentere, at de ikke har vejret til vejen, er undtaget fra forpligtelsen. Kommunen vil således ikke kunne påbyde grundejere, der kan dokumentere, at de ikke har vejret, at istandsætte nogen del af vejen som et enkeltstående arbejde.

Hermed bringes reglerne om enkeltstående arbejder i overensstemmelse med reglerne om fordeling af udgifter til istandsættelsesarbejder, der udføres som samlede arbejder.

Den hidtidige forskel har givet anledning til mange misforståelser i kommunerne, og har løbende givet anledning til henvendelser, herunder klager fra grundejere, der ikke kan forstå og acceptere, at kommunen kan pålægge dem at istandsætte en del af en privat fællesvej, som de mener eller som de måske endda kan dokumentere ikke at have vejret til.

- **Istandsættelse af "særlige elementer" på private fællesveje i byområder**

Forslaget indeholder i § 47, stk. 4, en bestemmelse om, at en grundejer kan forlange, at et arbejde, som kommunen vil påbyde den pågældende at udføre som en enkeltstående arbejde, skal udføres som et samlet arbejde, hvis arbejdet omfatter særlige elementer, der har væsentlig betydning for andre vedligeholdelsespligtige, f.eks. brønde, trafikregulerende, herunder hastighedsregulerende foranstaltninger samt broer og andre bygværker, som er omfattet af grundejernes vedligeholdelsespligt.

Formålet med bestemmelsen er at undgå, at enkelte grundejere, hvis ejendom tilfældigvis grænser til eller ligger nærmest en del af vejen, hvor sådanne særlige elementer er placeret, bliver urimeligt økonomisk belastet i forhold til de øvrige grundejere på vejen.

Spørgsmålet om, hvilke grundejere, der skal inddrages i fordelingen af udgifterne til det samlede arbejde, må bero på en konkret vurdering af, hvilke grundejere, der har fordel af det pågældende arbejde. Vurderingen foretages af kommunen. Omfatter arbejdet eksempelvis istandsættelse af bump, chikaner eller andre trafikregulerende eller hastighedsnedsættende foranstaltninger, som alle grundejere på en given vej eller del af en vej har gavn af, vil kommune således kunne bestemme, at samtlige grundejere, hvis ejendom grænser til den pågældende vej eller del af vejen, skal inddrages i udgiftsfordelingen.

- **Kommunernes betaling til istandsættelse af private fællesveje i byer af hensyn til den almene færdsel**

I forslaget § 49, stk. 5, foreslås det, at kommunen *skal* afholde udgifterne, hvis den af hensyn til den almene færdsel kræver en privat fællesvej istandsat i en højere standard end den hidtidige, f.eks. ved krav om udvidelse af vejarealet (istandsættelse af vejen i en større bredde end den hidtidige), om vejafvandingsforanstaltninger, om nyt udstyr og lignende egentlige forbedringer.

Bestemmelsen gælder ikke almindelige istandsættelses- og vedligeholdelsesarbejder, uanset om disse kræves udført af hensyn til den almene færdsel.

Hensigten med bestemmelsen er at sikre de private grundejere imod at skulle afholde væsentlige udgifter til forbedringer af private fællesveje, som kommunerne kræver udført af hensyn til den almene trafik, fordi vejene indgår i det almindelige vejnet, jf. princippet i den gældende lovs § 58, stk. 2, hvorefter en kommune, hvis den afslår en ansøgning fra ejerne af de tilgrænsende ejendomme om indførelse eller opretholdelse af forbud mod gennemgående færdsel, og denne færdsel i særlig grad medfører slid på vejen, skal afholde en til dette særlige slid svarende del af udgifterne ved vejens vedligeholdelse og istandsættelse.

I stk. 6 foreslås indsat en *hjemmel* for kommunen til helt eller delvist at afholde udgifterne til andre istandsættelser, som kommunen hovedsagelig kræver udført af hensyn til den almene trafik på vejen.

Spørgsmålet om kommunernes hjemmel til at afholde sådanne udgifter har, bortset fra tilfælde omfattet af den gældende lovs § 58, stk. 2, hidtil ikke været reguleret i privatvejsloven.

I Transportministeriets og Vejdirektoratets praksis efter den gældende privatvejslov er det på baggrund af tilsynsmyndighedernes praksis antaget, at kommunerne ikke har kunnet afholde udgifter til istandsættelse af private fællesveje, idet det efter den gældende privatvejslov er ejerne af de tilgrænsende ejendomme, der har skullet afholde disse udgifter.

Ved almen færdsel forstås færdsel, som ikke har ærinde til eller i øvrigt betjener de tilgrænsende ejendomme, og som heller ikke er lokaltrafik i området. Det sidste kan være relevant, hvis den private fællesvej indgår i et afgrænset net af flere private fællesveje.

- **Optagelse af private fællesveje som offentlige**

I lovforslagets § 58, stk. 2, er foreslået indsat en bestemmelse, der forpligter kommunerne til i forlængelse af et afslag om afspærring efter anmodning fra grundejerne at optage private fællesveje som offentlige, hvis trafiktællinger viser, at den gennemgående motorkørende færdsel på vejen udgør mere end 50 pct. af den samlede motorkørende færdsel på vejen.

Se nærmere nedenfor under "Særligt om optagelse af private fællesveje som offentlige".

- **Kommunens betaling af udgifter til vejbelysning af hensyn til den almene færdsel**

I forslaget § 59, stk. 4, er foreslået indsat en bestemmelse, der forpligter kommunerne til at afholde en forholdsmæssig del af udgifterne, hvis private fællesveje i byområder kræves belyst af hensyn til den almene færdsel på vejene.

Se nærmere nedenfor under "Særligt om vejbelysning".